

Zondag 19 februari 2023, Bij Matteus 5: 48. Ad Wijlhuizen, De Drie Ranken.

Geliefde mensen

Wees jullie dan volmaakt, zoals jullie hemelse vader volmaakt is.

Ik was weer eens bij mijn, onvolmaakte, aardse vader. Boodschappen brengen. En terwijl ik de boodschappen opberg zegt hij, zittend in zijn rolstoel aan tafel: "Ik moet vaak denken aan dat woord van Christus." Ik vraag, terwijl ik het roggebrood in de koelkast leg "Welk woord bedoel je?". Hij: "Dat Christus zegt dat we elkaar niet zevenmaal, maar 70 maal 7 maal moeten vergeven". Ik kijk hem aan en zie de ontroering in zijn ogen. Ik ken veel verhalen, vermoed waar hij op doelt. Probeer dan, misschien iets te snel: "Daar moeten wij het ook van hebben, toch?". En dan ontspint zich een gesprek, ik schuif bij hem aan, een gesprek over de losse eindjes van het leven, die éne die je nog op had moeten zoeken, nog iets had moeten bekennen, dát... de dingen die je niet hebt weten te voorkomen, debet aan was, niet hebt kunnen repareren, iets van een schuldgevoel, een wond, die blijft. Je zou alles afgehecht willen zien, alle rafels...zeggen we tegen elkaar...maar dat dat niet lukt...misschien is dat ook geen ramp... 'er is geen einde zonder losse eindjes' en mag je dat overgeven...Dan is het tijd om de overhemden te strijken...zo'n beetje glad voor het oog.

Volmaaktheid...omdat je vindt dat je moet voldoen...maar voldoen aan wat, en aan wat van wie? 'Volmaakt, niet zoals de reclame je dat voorhoudt of influencers, waardoor hele groepen er hetzelfde uit gaan zien, met dezelfde unieke kleding...mening...muziek en vakantiebestemming...maar volmaakt 'als de hemelse vader' zegt Jezus op die berg in Matteus. Als de hemelse vader....Maar wat voor volmaaktheid is dat eigenlijk?

Nou, zegt Jezus kort daarvoor...jullie hebben je vrienden lief, en haten je vijanden... leve oekraïne, en weg met de russen...zoiets...maar de hemelse Vader laat de zon opgaan over goede en slechte mensen...en de regen geeft hij zowel aan rechtvaardigen als onrechtvaardigen...Volmaaktheid zoals die van de hemelse Vader... is dus voorbij zien, voorbij willen komen aan de scheidslijnen waarin we de wereld buiten ons, maar misschien ook wel in ons verdeeld hebben... het is zo bestaan, zo willen bestaan, zo zoeken te bestaan dat niets of niemand ontbreekt of buiten de boot valt. Wees volmaakt is dus niet de individuele opdracht of ontwikkeling: waarin je uiteindelijk moet zien te worden die je bent, omdat je het beste uit jezelf gehaald hebt (wat dat ook moge zijn), maar, volmaaktheid is een relationeel begrip: wees volmaakt als de hemelse Vader...heeft betrekking op mijn verhouding tot anderen en hét andere... is de uitnodiging om gastvrij te zijn, ook en juist naar diegene die ik geneigd ben te weren...te oordelen...af te wijzen. En ik zie de vader uit de gelijkenis van de verloren zoon...naar buiten gaan...om ook de oudste te nodigen tot het feest...want zonder die oudste...is er geen volmaaktheid.

Wat me in die gelijkenis altijd trof was de onmacht van de Vader...de volmaaktheid, zijn doel...was immers afhankelijk van de instemming van de oudste zoon. Zoals het conflict in Oekraïne ook de onmachtige hemelse Vader laat zien omdat zonen niet bereid, in staat zijn elkaar de hand te reiken...De volmaaktheid heeft niet het individuele, particuliere op het oog, is niet het veilig gestelde, niet de vrucht van morele zuiverheid, niet de verabsoluteerde waarheid die in pacht is, maar heeft altijd de ander en het geheel op het oog: in God's wereld gaat het om overwonnen tweedracht...gaat het om een ieder, om iedereen...rechtvaardige én onrechtvaardige...vijand én vriend...

En weet je, die twee, die tweedeling zit natuurlijk ook in onszelf...rechtvaardige en onrechtvaardige, gelovige en twijfelaar, schurk en heilige: laat de één de ander niet ontkennen... maar zich door Gods goedheid, regen en zon, gekoesterd weten. .

Aan het einde van het bezoek aan mijn onvolmaakte aardse vader is er nog even tijd voor een scheerpartij. De plooien in de huid zijn diep en lastig bereikbaar. Dan zeg ik: ik moet gaan, krijg het niet helemaal glad bij je...de rafelrandjes blijven. Hij lacht en zegt: het is goed zo.

Amen.